

Oppepper

Eenzaam, maar niet alleen

Goed bekeken is het leven best een eenzame aangelegenheid. Er is tenslotte niemand die het diepste van je hart kan zien, die je emoties begrijpt en telkens weer precies weet in te schatten wat je nu eigenlijk denkt. Is er dan niemand die dat kan? Gelukkig wel. Ofschoon we de levensreis uiteindelijk ook alleen zullen afsluiten, is er altijd iemand die ons begrijpt. Als de wereld ons de rug toekeert kunnen we altijd terecht bij onze hopenpriester Jezus, de Zoon van God.

Hij is wel bekend met onze menselijke gevoelens en onze pijn en Hij weet heel goed wat het is om eenzaam te zijn. Jesaja schrijft over Jezus: "Niemand wilde iets met Hem te maken hebben. Hij werd door iedereen in de steek gelaten." Dat klinkt opwekkend. En wat te denken van de passage in Johannes 1 waar staat: "Hij kwam naar de mensen die Hij Zelf had gemaakt, maar ze wilden niet in Hem geloven." Wat moet Jezus wel gedacht hebben toen Hij hier op aarde rondliep en zoveel slechtheid zag? Hij, die niets anders zocht dan het geluk van de wereld, leefde als een persoon zonder zonde, samen met zondige ouders, zondige broers en zussen, zondige burens, in een land vol zondige mensen onder het regime van zondige Romeinen. Niemand op aarde kon zich met Hem identificeren. Geen enkel mens kon een arm om Hem heen slaan op de momenten dat het Hem teveel werd en tegen Hem zeggen, "Kop op, Jezus. Ik begrijp precies waar je doorheen gaat." Zijn verdriet en pijn begonnen lang voor die eenzame tocht naar de kruisberg.

Maar die tocht ondernam Hij voor jou en voor mij, en zo groeide Hij uit tot onze liefdevolle Herder die naast ons kan staan omdat Hij ons volledig begrijpt. Maar het gaat nog veel verder. Jezus begrijpt niet alleen je eenzaamheid; hij vernietigt hem. Niet langer zijn wij werkelijk alleen en vervreemd van God. Nu staat de poort wijd open en zijn wij een deel van het volk van God.

Dus wat moeten we doen als de weg donker lijkt en de lasten zwaar zijn? Als de bron van vreugde lijkt te zijn opgedroogd en de snijdende wind van de tegenslag ons in het gezicht slaat? Dan is het tijd om met vertrouwen op te trekken naar de troon van genade, om van Hem genade te ontvangen en hulp te krijgen, juist op die ogenblikken dat wij het moeilijk hebben. (Hebreeën 4:16).

Laat de echo van die waarheid in het diepst van je hart weerklinken. Eenzaam, maar niet alleen, want Vader is hier. Kijk verder dan de zwarte luchten die zich boven je samen lijken te pakken, want daar, net boven het wolkendek, kun je de tedere glimlach van Vader zien die tot je hart fluistert: "Mijn kind, Ik laat je niet los. Ik heb een plan dat zo veel schoner is dan je je maar kunt voorstellen. Leg je hand maar in die van Mij, want Ik ben bij je. Alleen? Toch niet, Mijn kind, want Ik ben er."

Kun je het hemelse lied niet horen? Luister dan heel stil. Trek je terug in de stilte van het gebed en roep uit naar de Vader die in het diepst van je hart kan kijken en je wil zegenen met Zijn hemelse troost. Er is iemand die ons stevig vasthoudt en dat is reden te meer om onze armen naar de hemel op te heffen in dankbaarheid en vreugde.

Eenzaam? Soms wel, maar nooit alleen.

